

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.
Évesre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9. Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETÉSI DIJAK:
Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri ezíkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A csonka honvédség.
(T.) A honvédségről van szó, a csonkának maradt magyar honvédségről, a mely a midőn létesült, azzal a szándékkal, azzal a vágygárral fektették le az alapját, hogy a fokozatos fejlődés útján magvát fogja képezni az önálló magyar hadseregnek. Azóta eltelt jó idő s bár be kell ismerni ugyan, hogy az akkor megállapított keretben különösen a csapattisztek buzgólkodása folytán megerősödött s jelentékeny részévé vált a haderőnek, de egyáltalán nem fejlődött abban az irányban, hogy valaha önálló sereg legyen — nem fejlődött, mert nem fejlesztették.

Mindenki tudja, hogy miért. Valahol fent Bécsben veszedelmes dolognak tartják azt, ha a magyar honvédség másképp fejlődne, mint a hogy fejlesztik. Ez a fejlesztés pedig csak a huszonhat év előtt létesített állapotok körül forog. A piros nadrág helyett kék nadrág, a piros csákó helyett kék csákó „hozott be”, mint mondani szokás. A Wernld-egyver helyett megkapták az ismétlő puskát, igen, mert másképp a közös hadseregbeli csapatoknak sem adta volna meg az erre szükséges pénzt az ország. Egyebekben maradt minden a régi. Az altiszti kardbojt feketesárga, a tisztí kardbojt kétfejtű sasos, csapatok koncentrációja esetén a legfőbb parancsnok sátorát feketesárga lobogó jelzi, a honvédezéses hadvezér naggyá előlép, császári és királyi tábornok lesz, General in ungarische Uniform, a hogy az előírás mondja. Honvédtábornok nincs, hiába húzunk néha ezzel a titulussal egy-két kedvesebb emberünknek, a csapatoknak közös hadseregbeli generálisok parancsolnak s a honvédség egyetlen tisztiképőjében, a Ludovikában szintén közös generális a parancsnok.

Minden magyar ember jól tudja e dolgokat, elpanaszolták már számtalanszor, hogy minden úgynevezett újítás nem hogy önállósítaná, de közelebb vonja a honvédséget a közös hadsereghöz, a melynek részét képezi. Nagy dolgoktól kicsinyekig történő változások mind ezt jelzik s néha igazán különös módon okoltatnak meg a változások. A honvédtiszt szolgálati jelvénye a magyar zsinorzatú deréköv, azonban a honvédséghez beosztott császári és királyi tábornok segédtisztje, a magyar királyi honvédtiszt már a feketesárga közös hadseregbeli Feldbindet hordja adjutánsjelvény gyanánt.

Pár év előtt a zászlóaljrendszert átalakították ezredrendszerre, a mi most már egészen a közös hadsereg formája, csak a számvevőségek maradtak meg a zászlóaljaknál eredetiségükben. Legutóbb, egyszerű rendelkezésre, megkapta a honvédség az újjas mellényt az Aermellei belt, mely eddig csak a közös seregek ruhadarabja volt, megkapta a parolival az Achselspangével, az Achselwulsttal, a mik mind nem honvédségi dolgok, — megkapta a honvédségi egyenruházatánál előírt karzsinórtat nélkül.

Sok ilyen apró dolog hozott be oda, a miket igazság szerint „kivinni” kellene onnan. Az új fegyver s az új bórondóktól eltekintve, a miket eléggé okadatul azok praktikus volta, a többi, kicsi és nagy, mind olyan, hogy félve nézi bennük a szeretett honvédség lassu, de határozott átközösödését a magyar. A csapatok egyre-másra kapják a közösöktől átlépő tiszteket, kik miatt a régebben szolgáló honvédtisztek, elmaradnak az előléptetéstől.

Huszonhat év alatt nem történt semmi ami a honvédségnek olyan fejlesztését célozná, hogy valaha önálló csapat gyanánt működhesen. Nem új dolog ez, inkább régi és szomorú. Abban sincs új, a mit most elmondunk, de aktuálissá teszi egy érdekes dolog, a melyet Ausztriának hasonló fegyverneméről a Landwehrről újságol el egy katonai szaklap, a Reichswehr.

A honvédségnek tudvalevőleg nem csak honvéd vezérei nincsenek, de nincsen semmi olyan csapatja, a melyek egy seregnél az önálló működhetésre okvetlen megkivátnak. Tüzérség, műszaki csapat, vonatesapat, az élelmezési és ellátási branche mind hiányzik s úgy látszik, soha sem is lesz ilyen. Ez az, a minek létesítését Bécsben nem engedik meg, ez az, a mitől félnek, a mik, ha volnának, önállóan működhet seregé tennék az elhagyatott, csonka magyar honvédséget.

Azt mondják, ez nem szükséges. A honvédség a közös hadseregnek úgy is „egyik kiegészítő részét képezvén.” Ilyen dolgokat nem csinálnak. Más, „nagy” újítások történnek. A legújabb Budapestben most érelődő terv, hogy a honvédgyalogezredek is megkapják a — katonabandát. Nagy dolog, örülj neki magyar, a Gotterhaltés honvédeknek.

S míg a magyar honvédelem erői így aprólékos, de folyton ismétlődő

megújuló dolgok által a helyett, hogy önállósíttatnának, bevitetnek a közös hadseregbe, addig az osztrák Landwehr önállósul,

Most kapjuk a Reichswehr által közölt s minden kétséget kizáró hirt, hogy a Landwehr újjáalakították. Felállítják a hiányzó ezredeket, az egész intézmény megkapja a közös seregtől független belső kezelést. A meglevő huszonhat gyalogezredhez még hat új ezredet állítanak s az így teljessé váló létszám maga után vonja az új tüzér és műszaki ezredek felállítását, a melynyiben az új szervezés folytán kevesek a meglevő hadosztály-, tüzér- és hídász-ezredek.

A hadügyminisztériumhoz közel álló közlő, a Reichswehr már most arról beszél, hogy a Landwehr látandó el ez esetben tüzérséggel s ne a közös sereg kebelében létesíttessék az új tüzérség. E szerint ott ez szabad és lehetséges. Az az osztrák Landwehr, a melyről gondoskodnak.

Az nem a magyar honvédség, a melynek önállósításától visszariad a honvédséget vezető cs. és kir. tábornagynak.

Az osztrák Landwehr-miniszter csapatait tüzérséggel látja el, a Landwehr önállósul, a honvédség fokról-fokra jobban alakul át a német vezényszavú közös hadsereg csapatává s ha a nagy újítások, nagy változások még tovább is az eddigi rendszerben történnek, megérjük azt a szomorú és lealázó dolgot, hogy a dicsőséges honvéd-zászlóaljak nyomán támadt új magyar haderő teljesen elvesz, beszívja magába a közös hadsereg, s Magyarországon magyar katonaságról csak a lexikonok fognak beszélni. Ide fog vezetni az a rendszer, a mely most dívik s a mely nem más, mint a magyar honvédségnél célzatos és erőszakos elnyomása bármily uton és bármily erővel mindannak, a mi magyar.

van joga dönteni. A főképtalan maga is bérbeadja egyes birtokait, így köszvényárai is évtizedekre haszonbérbe vannak kiadva. Ha a primás minden áron ragaszkodik szándékához, a szükséges engedélyt okvetlenül megkapta volna. A bérbeadás tervének elejtésével egyszersmind a primás esztergomi és budapesti építkezési és átalakítási tervai is elestek.

A felvidéki közművelődési egyesület, mint nekünk Nyitráról írják, az idén október hó 2-án tartja meg az évi közgyűlést, melyre ott nagy előkészületek tétetnek. A közgyűlés elé egész Felső-Magyarországon nagy érdeklődéssel néznek, mert ez alkalommal ott igen fontos és érdekes nyilatkozatok fognak megtétni. A gyűlésre, melyen Károlyi István gróf fog elnökölni, Apponyi Albert gróf már bejelentette megjelenését, a függetlenségi és 48-as párt pedig küldöttségileg lesz ott képviselve. A panszláv mozgalmak elfajulása idejében a F. K. E.-re fontos feladatok várnak és e feladatok teljesítéséhez előkelő politikussaink megjelenéséből bizonyosan erőt fog meríteni.

Hogy áll a világ.
Szibériába!
Varsó aug. 22.
Vagy két évvel ezelőtt Kadzienski osztrák alattvaló, a podvoloczskai Odessza szálloda tulajdonosát hamis táviratok után orosz területre csalták és ott állítólagos kémkedés miatt letartóztatták. Daczára annak, hogy e vádat határozottan visszautasította és bebizonyította, hogy ismételt utazásai Oroszországba és különösen Pétervárra üzleti okokból történtek, szavai hitelre nem találtak. Vásra verve Kiewbe hozták, hol 2 évig tartózták elzárva, ujjában pedig Szibériába deportálták.

Giers lemondása.
London aug. 23.
Pétervárról jelentik a Standardnak, hogy Giers még ebben az évben végleg visszavonul a közelettől és helyét Cinoviev, az ázsiai kertület helyettes főnöke fogja elfoglalni.

A szerbiai helyzet.
Belgrád, aug. 23.
Azt a hirt, hogy Sándor király mielőtt hosszabb külföldi utjára indulna, a trónt Milán exkirálynak átadná, a ki Krisztics Nikollával alakíttatna kabinetet, kohloltak jelentik ki. Sándor király rég táplált óhajánál fogva utazást tesz a külföldön, meglátogatva Bécsot és Berlint és távolléte alatt az alkotmány szerint a minisztertanács bizatik meg a régensséggel.

Khina s Japán háborúja,
London, aug. 22.
A londoni Japán követségre ma érkezett távirat a legújabb harczeri eseményekről. A fegyverszünetről felmerült hír teljesen alaptalan. A khinai tudósítások szerint a Yofan mellett lefolyt átközetben a khinaiak győztek, de ez sem való, mert a japánok verték meg a khinaiakat. A khinai hivatalok szándékosan terjesztik az ilyen hamis híreket csak hogy a népet bátorítsák. Az állítólagos

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.
1894. Augusztus 24.

A halakról és a gyöngyökről.
Két rege.

Irta: Revidé Henriette.

Mikor a jó Isten a halakat megteremtette, azok éppén úgy tudtak beszélni, mint minden egyéb teremtmény; sőt még tán valamivel jobban, mert a jószágos alkotó anynyira szeretett őket, hogy a kegyében mindjárt az anyalok után következtek. Még köztük tulajdonságuk is volt. Nekik is valának színyaik, melyek azóta uszonyokká váltak. Megteremtésük után a tengerhez vitte őket az Isten s így szólt:

Kedves halacskaim! átadom nektek ezt a szép palotát, amely majdnem olyan szép, mint az ég, ahol az angyalok laknak; gyönyörűséget találtok itt bőven; élvezzék azokat, de titokban tartsátok, amit látni fogtok; senkinek se beszéljétek róla, legkevésbé pedig az embereknek, akiket majd holnap teremtek meg.

Ezzel a jó Isten elővett egy aranyos kulcsot, felnyitotta vele a vizpalotát, s így szólt:

— Ugy kedves gyermekeim, sétáljatok be csak szépen.

A halak az Istennek halásan kezét csókolgattak s bevonultak. Eljutottak aztán egy nagy, gyönyörű szép erdőhöz; a fák egytől-egyig bíbor-pirosak valának, melyeknek meg számlálhatatlan s csodálatos módon szétágazó galjai magasra felnyúltak egy gyönyörű kék-zöld égből; hófehér, ágas-boglyas bokrok hivyogtak lágusokat képeztek, melyek körül a legtarkább színű és alakú virágok fonódtak.

Az egészben azonban a legnagyobb szerű az volt, hogy a fák, bokrok és virágok mind elevenek voltak; sőt maga a kék-zöld égboltozat is folytonosan mozgott.

— Oh, be szép itt, be jó az égben fel-alálegelni, látni ezt a ragyogó pompát! Be szép, milyen szép! — Így szóltak a halak s folyton táncoltak, daloltak s magasztalták az Urat.

És az Ur látta, hogy ez így jól van s igen igen örült rajta és mosolyogva végismogatta hófehér szakállát.

— Örülök, — szóltak a halakhoz, — hogy itt jól érzitek magatokat; csak legyetek jók, ki ne fecsegtétek, a mit itt láttok, ne hogy aztán e gyönyörűségek elvesztése által bűnhődjétek. És most éljétek boldogul nekem mennem kell, mert nagyon nagyon sok a dolog: holnap a teremtes nagy munkáját be kell fejeznem s elhihetitek, ez nem valami könnyű dolog ám. Éljetek boldogul s minde nek fölött ne fecsegtétek, mert különben...

Ezzel elment. A halacska pedig nem tudtak eltetni mindeme nagyszerűségek bámulásával és hangos magasztalásával.

A jó Isten ez alatt csakugyan befejezte a teremtes munkáját s dolga végeztével ott ült égszínké barnosy karosszékében s alánézett a szép világra. Örült, hogy minden olyan jól sikerült: aztán előhívatta arkangyalait, akik folyton dicsőítik és magasztalják őt és így szólt:

— Kedves gyermekeim, ti ugyan nagyon szépen énekeltek, de most hallgassatok el egy percze; isteni eszmét akarok közölni veletek.

Jó volna tán, ha én magam tiszteletére a mi ujonnan díszített égi csarnokainkban nemsokára ünnepséget rendeznék, melyre minden teremteny hivatalos lenne. Az ünnepség királyi ünnepségetesen Éva asszony lesz. Gondoskodjatok jó zenéről; szünóra alatt

aztán előadjátok az égi karmester által irt új operát: „A teremtes-t. Legyen gondotok arra is, hogy a világítás igazán ragyogó legyen; ne kíméljétek a napokat és csillagokat.

No lett erre nagy sürgés forgás a földön! Mindenfelé megkapták a meghívókat; volt öröm, izgatottság és türelmetlenség! Diszt öltött minden. Virágok és pillangók felöltöttek legszebb ruháikat; a madarak új énekeket tanultak, hogy azokat az Ur dicsőítésére előadják. Kiválóképpen örültek azonban a halak; az előadandó új opera chorasában ugyanis nekik is énekelniök kellett, amiért aztán az undok békák az irigységtől majd megpukkadtak, mert ezek váltig azt erősítették, hogy széles e világön ők a legjobb kóristák.

Csak Éva asszony volt elégtelen. Toi-liett-je ugyan — ezt ő maga sem tagadhatta — valóban elragadó volt: volt is fejtől sarkáig erő aranyos, napsugarakból szőtt köpenye; de Éva asszony mindezt nagyon egyszerűnek találta s minden áron valami különöset szeretett volna. Virágokat akart fűzni koszoruba; úgy ám, de ezek ezt nem engedték.

— Nem! — szóltak ők, — mi nem leszünk a te szolgálid, hogy tégedet díszítsünk; mi magunk is meg vagyunk hiva, s van dolgunk elég a magunk feldíszítésére!

Éva majd hogy kétségbe nem esett. A mint így kezelt tördelve járt-kelt, a vizpalota mellett ment el, a mely előtt éppen néhány hal tilt egymással élénken beszélgetve. Ahogy ezek a vizasztalhatatlan Évát meglátták, felugráltak s eléje siettek.

— Ugyan mi a bajod, kedves hugom? — Oh, kedves nénikém, — panaszkodék Éva, nem tudom, mivel, hogyan csinosítsam magam a bábra; kosztimüm olyan egyszerű, olyan közönséges, pedig szerettem volna nagyon-nagyon szép lenni.

A hálnénik jelentősegteljesen összenéztek, mosolyogtak, köhécseltek, úgy, hogy Éva azonnal gyantított valamit.

— Oh, kedves barátiném, — hízelt nekik Éva, — ti olyan okosak, olyan tapasztaltak vagytok; ti bizonyára tudtok valami módot, hogy rajtam segíthetnétek.

— Nem, nem, — szóltak a nénikék, — mi nem tudunk semmit, még csak a tanácsot sem adhatunk neked, nem hogy segíteni tudnánk rajtad: nagyon sajnáljuk.

— Kedveseim, mondá erre a ravasz Éva, — látogatásom célja tulajdonképpen (a toilette kérdés miatt majd elfelejtém) az, hogy titeket ma délutánra egy kis kávéoszonára meghívjalak.

Már pedig a findza kávénak a nénikék még soha ellent nem állhattak. Természetes, hogy akkor sem álltak ellent s így a halak délután jó nagy számban, szépen beállítottak Éva asszonyhoz. Elöl ment egészen szürkibe öltözködő Csukáné asszonyság, egy nagyon falánk személyiség; a kinek hegyes fogaitól mindenki félt: ezután — jöttek Pontyék, kik — folyton fecsegték; utának Tintásné asszonyság lépett. Azért hívták így, mert ujjai mindig tintafoltosok voltak, de ő azt mondta, hogy annak már úgy kel lenni, mert ő írónő s tintás ujjja az ő czéhének a jelvények. Mögötte az aranyhalacska lépegettek, a kik körül sok csukadandy legyekedett: megjöttek továbbá Keszegek, csupa fehére öltözött szűzek, a kik szintén készültek az égi ünnepségre; a vendégek hosszú sorát végre a szeretetreméltó, tudálos Görgöcsök fejezték be.

Ezek mindnyájan csevegtek, csak egy tolongtak a Paradisom kertí szalonjába, hol Éva asszony vendégeit várta ki vendégeit örömteljesen távozólólvén, felhívta őket, hogy dusan megrakott asztal körül helyezkedjenek el; kitöltötte a kávé, melyet mindnyájan — főleg azonban Pontyék — erősen dicsér-

tek, s a mely Tintásné — miként ő váltig erősíté — egészen óda írásra hangolta. Az aranyhalacska megcsodálta a finom meiseni porcellánt; Görgöcsök dicsérték a süteményt; Csukáné esszonyság pedig evett bőven mindenből.

A hetedik findza kávé után Éva mosolyogva imígy szólt:

— Megígértétek kedves barátiném, hogy öltözkémhez tanácsot fogtok szolgálni; kérlek, szóljatok tehát!

Erre a bálnénikék egyszerre rákezdtek hogy:

— Tenni megtehennék ugyan, csak hogy a dolog titok ám! nemcsak tanácsot adhatnánk, hanem valóban segíteni is tudnánk rajtad! Ezt, s több ilyenféle nyilatkozatot bőven lehetett hallani.

A moka-kávé illatától megihletett költőnő, — ki már hosszabb idő óta számlálgatta ujjain a verslábakat, — végre felemelkedett s szavalni kezdett:

„A tenger mélyében
Járunk-kelünk mi szépen;
Éltünk gyönyörben, kéjben
S azt zengjük folyton éppen:
Lallala, lallala, lallala.”

— Éljen! — kiáltanak a halak mindnyájan s rögtön belevágtak csengő hangjukkal az énekbe. Éva egészen neki lelkesedve tapsolt s nem győzte mondani:

— Nagyszerű, pompás! Hiszen ti úgy énekeltek, akár az égi seregek; de mondjátok meg most már azt is, mit jelent az a csodálatos titokzatos „lallala”?

A költőnő kecsesen meghajtá magát s a többinek nevében is megköszönte a hízelt elismerést; aztán feltartá tintás ujjait s borzalmat keltő tompa hangon megszólalt:

— Igérj hallgatást arról a mit most hallani fogsz; esküdjél!

H i r d e t é s e k.

Sz. 1770—1894.

köz.

717. (1—3)

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérmegye verespataki járásában rendszeresített verespataki és abrudfalvi **körorvosi állomására** ezennel pályázatot nyitok.

1.) A körorvos évi fizetése 500 frt és 150 frt uti átalány, mely összeg előleges havi részletekben a csoportosított községek által felhatalmazott község pénztárából fizetetik ki; gyógydíjakra nézve a körorvos a községekkel szabadon egyezkedik; vagyontalanokat azonban ingyen köteles gyógykezelti; köteles továbbá körét havonként legalább kétszer beutazni.

2.) A verespataki kör áll Verespatak, Magos nagyközségek és a bucsumi körjegyzőség községeiből; a fizetés kiadásával megbízott község Verespatak; a megválasztandó körorvos Bucsum községben köteles lenni.

3.) Az abrudfalvi kör áll az abrudfalvi körjegyzőség három községéből; a fizetés kezelésével megbízott község Abrudfalva; a megválasztandó körorvos köteles Abrudfalva községében lakni.

Felhívtnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9. §-a 1. pontjában és az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-ában körülírt okmányokkal felszerelt pályázati kérelmet **folyó évi szeptember hó 8-ig bezárólag** hozzám annál is inkább nyújtsák be, mivel a később érkezett kérvényeket nem fogom figyelembe venni.

A választás az abrudfalvi körre nézve 1894. évi szeptember hó 10-én d. e. 10 órakor Abrudfalván, a verespataki körre nézve 1894. évi szeptember hó 11-én d. e. 10 órakor Verespatakon fog megtartatni.

A megválasztandó körorvos köteles állását **folyó évi október hó 1-én** elfoglalni.

A verespataki járás főszolgabírájától,

Verespatakon, 1894. évi augusztus hó 17-én.

Imreh Károly,
főszolgabíró.

Sz. 54—1894.

718. (1—3)

Árverési hirdetmény.

A csik-tusnádi gyógyfürdő birtokosai szövetezete **folyó évi szeptember hó 9-én délelőtt 11 órakor**, Tusnád fürdőn, a fedett sétány báltermében a következőket árverésen haszonbérbe ki fogja adni:

1.) A fedett sétány vendéglőjét, melyhez tartozik a bálterem, 8 szoba, 2 konyha, 2 kamra, pincze, jégverem, étkezésre a fedett sétány fele — három évre — a legtöbbet ígérőnek, azon feltétel alatt, hogy ha három év előtt új fedett sétány építtetnék, három havi felmondással a haszonbér minden kártérítés nélkül megszűnik; de az új kiadásnál a volt haszonbérletnek elsőség adatik. A kivenni szándékozó figyelmeztetik, hogy a fürdővendégek száma évenként 1000-en felül van.

2.) A nagy sétányon levő czukrászdát a tekepályával három évre.

3.) Az új korcsmát 36 lóra való istállóval és szekér-szinnel, bor- és sörárulási joggal három évre.

Felhívtnak mindazok, kik ezek valamelyikét kivenni akarják, hogy az irt időben tartandó árverésen jelenjenek meg.

A vendéglőnél a kikiáltási ár 1500 frt, a czukrászdánál és korcsmánál 300 frt. Ennek 10 százalékát kötelesek az árverezni szándékozók annak megkezdése előtt letenni. Írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak reggeli 10 óráig, ha ahhoz a bántapénz csatolva leendő.

Mindezek a legtöbbet ígérőnek úgy adatnak ki, ha azt a közgyűlés is elfogadja.

Csik-Tusnád fürdőn, 1894. augusztus hó 21-én.

Az igazgatóság.

Alólírott nál **12 frt havi fizetés és teljes ellátás** mellett

megbízható segéd
azonnal alkalmazást nyerhet.

Mellékes jövedelemből később és érdem szerint fog megállapodás történni.

Magyar-Nagy-Zsombor, 1894. aug. 17-én.

(Kolozségye.)

Szereday Gyula,
körjegyző.

716. (1—2)

„HUNGARIA“

országos magyar vajkiviteli részvénytársaság értesíti
a t. gazdaközönséget,

hogy irodáját **Budapest, Dalszínház-utca 10. sz. a.** megnyitotta és vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződéseket köt; a **vajátvételt** azonban csak f. évi október hó 1-én kezdi meg.

Ennélfogva felkérjük a t. gazdaközönséget mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelésre berendezendő tejgazdaság felszerelése, tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre, legalább is 8 hetet vesz igénybe.

Részletes, az egész okszerű vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A „Hungaria“ országos magyar vajkiviteli részvénytársaság igazgatósága:

Báró Jósika Gábor s. k., **Kunkel Imre** s. k.,
elnök. 681. [6—8] vezérigazgató.

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsvártt, Jókai-utca (belszén) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jóság és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallításon érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. évi díjnyertéssel lett kitüntetve.

A Szolnok-Doboka megyei gazdasági egyetemen 1887. évi díjnyertéssel lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításon 1885. évi díjnyertéssel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cikkekben a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindennemű gépképek javítását avagy újja készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:

parket-fénykeféket, festő- (Steinpenzlik), meszelő- és kender-tisztító-, fedélfestő ecseteket,

FODRÁSZ GÖMBKEFÉKET,

ruha-, haj- és borsónykeféket, mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből. 15. (47—2)

Kívánatra árjegyzéket azonnal küldök.

Videki megrendéseket gyorsan és pontosan teljesítek.

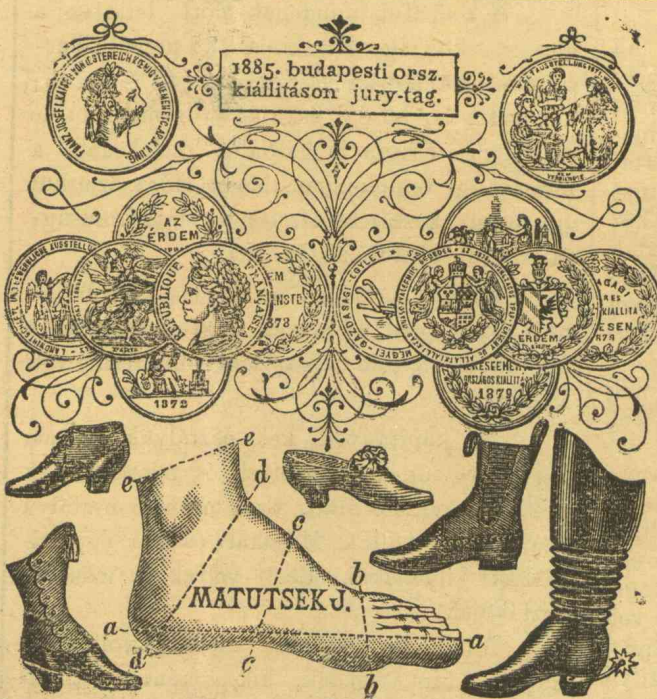
Kereskedőknek különös kedvezményt nyújtok.

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főter 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.
36. (43—x)

A vidéken elterjedt azon hirre, mintha a

„BIASINI-SZÁLLODA“

leégett volna,

van szerencsém a tisztelt utazó közönséggel tudatni, hogy csakis **istállók égtek le**, s ezek is már teljesen helyre vannak állítva, s így már a következő lóvásárra használhatóak, s a **vendégszobák** pedig egészen újonnan vannak berendezve, a szokott olcsó áron.

713. (3—3)

A tulajdonos.

Erdei-, mezei- és iparvasutak.

Mozdonyok, kocsik, vágányok és mindenféle vasúti czikkek.

Berendezett telepítvények bérbeadása

gőz-, ló- és kézi erőre.

Utjelzések vállalata.

KÖRNER ÁGOSTON

a **ORENSTEIN és KOPPEL** czég

vezérképviselősege,

Kolozsvártt, Belmagyar-utca 25. sz.

693. (5—5)

Csucsai első minőségű

hasáb bükkfa,

nem usztatott.

Egy vagon 100 métermázsza Kolozsvártt, házhoz szállítva **64 frt**, Csucsán helyt **42 frt** vagonba rakva.

Megrendelhető **CSUCSAN**, akár **KOLOZSVÁRTT:**

a kolozsvári hitelbank s társai

csucsai faüzletének utódánál.

(Csucsáról rendelve **10 frt** előleg küldendő.)

600. (20—x)

GÁL SIMON,

(„Korona“ vendéglő.)

A SZÉKELYFÖLDI ASVÁNYVIZEK PÁRATLANJAI!

„RÉPÁTI“

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyuvíz,

mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dús, főleg kottított szén-sav tartalma és kellemes íze folytán, ritkítja pártját a kontinensen.

Első rangú gyógyital

emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese- és gyomorbetegségeknél, gyulladós hólyag- és köszvényes bántalmak ellen stb.

Főuri kedvencz ital,

határozottan a legkedvesebb pezsgő borviz!

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemesebb és leghatásosabb s egyszerűen legolcsóbb gyógyító szert, úgy is mint pártatlan élvezeti italt a „répáti“ asványvizet minden czélúdos el-fogulatlan ivónak rendes használatára lelkiismerettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható **Kolozsvártt** főraktáron:

Segesváry és Társai uraknál,

az asványviz-kereskedésekben és minden jele-sebb vendéglőben.

Tisztelettel a gyógyforrás kezelője:
GYÖRGY JÓZSEF,

[Háromszékmegye.] Bodokon. [Háromszékmegye.]

667. (11—*)